

Kemin kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen
ymparisto@kemi.fi

Kemin kaupungin lausuntopyyntö 13.1.2026, diaarinumero 24/11.02.00/2026

Lausunto Kemin Ajotilaus Oy:n maa-aines- ja ympäristöluvan yhteiskäsittelyhakemuksesta, kalliokiviaineksen otto ja murskaus, tilalla Heikkilä I (kiinteistötunnus 240-402-14-105), Kemi

Lausuntopyyntö

Kemin kaupunki pyytää Lupa- ja valvontavirastolta lausuntoa Kemin Ajotilaus Oy:n ympäristö- ja maa-aineslupahakemuksesta Kemissä kiinteistöllä 240-402-14-105 Heikkilä I. Hakijalla on alueella voimassa oleva maa-aineksen ottolupa sekä ympäristöluva (voimassa 16.9.2026 asti) ja lisäksi Destia Oy:llä on ollut voimassa olevat luvat samalle kiinteistölle (voimassa 3.6.2026 asti), jotka on siirretty hakijalle Kemin kaupungin lupajaoston 18.12.2025 tekemillä päätöksillä. Lausunnolla olevalla hakemuksella haetaan lupaa näiden kahden alueen yhdistämiselle.

Hakemus

Kemin Ajotilaus Oy hakee maa-ainelain (555/1981) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaista yhteislupaa kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen. Kokonaisottomäärä on yhteensä 228 700 k-m³ kalliokiveä ja moreenia. Lisäksi toimintaan kuuluu puhtaiden kaivumaiden vastaanottoalue, jonne otetaan vastaan ja välivarastoidaan puhtaiden kaivumaiden (n. 20 000 t/a) lisäksi käytöstä poistettua puhdasta rautatien pintarakenteiden materiaalia (n. 20 000 t/a) sekä hakkuutähteitä (n. 9 000 t/a). Vastaanotettuja puhtaita kaivumaita voidaan käyttää alueella myös meluvallin rakentamiseen sekä alueen jälkihoitotöissä. Yhteislupaa haetaan kymmeneksi (10) vuodeksi. Lisäksi haetaan lupaa aloittaa toiminta ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta (YSL 199 § ja MAL 21 §).

Suunniteltu ottamisalue on noin 13,37 hehtaarin kokoinen alue Kemin kaupungin Hepolan alueella sijaitsevalla tilalla Heikkilä I RN:o 14:105, kiinteistötunnus 240-402-14-105. Varsinaisen louhinta-alueen pinta-ala on yhteensä n. 2,8 hehtaaria. Alueelle suunnitellun puhtaiden kaivumaiden vastaanottoalueen/välivarastointialueen (tukitoiminta-alueen länsipuoli) pinta-ala on n. 4,81 ha.

Hakemuksen mukaan kohde ei sijaitse pohjavesialueella. Hakemuksen mukaan alin suunniteltu ottotaso alueella on +9,0 m (N2000) ja ottamissyvyys vaihtelee välillä 0–9 metriä. Hakemuksen mukaan keskimääräinen pohjaveden pinnantasotaso alueella on noin +13,3 m (N2000). Ottaminen tapahtuu siten noin 4 metriä arvioidun pohjavedenpinnan alapuolelta. Luiskat muotoillaan kaltevuuteen 1:3 louhoksen pohjaan saakka ja louhoksen arvioidaan täyttyvän sade- ja sulamisvesillä n. tasolle +13,3 m (N2000) toiminnan päättymisen jälkeen.

Hakemuksen mukaan toiminta on yleensä kausittaista kiviaineksen kysynnän mukaan, mutta toimintaa voi olla ympäri vuoden. Murskaus tehdään urakoina, yleensä yksi urakka vuodessa. Yhden murskausjakson kesto on yleensä 3–12 viikkoa (15–60 työpäivää). Päivittäiset suunnitellut toiminta-ajat toimintajaksojen aikana ovat arkipäivisin (ma-pe) kallion murskauksen, poraamisen, räjäytysten ja rikotuksen osalta klo 7:00-21:00 sekä kuormaamisen ja kuljetusten osalta klo 6:00-22:00. Kalliomurskettä tuotetaan keskimäärin yhteensä 45 000 t/v, maksimissaan 100 000 t/v. Raskasta liikennettä arvioidaan olevan vilkkaimmillaan 25 käyntiä/vrk.

Lähin pysyvä asutus sijaitsee noin 420 metrin etäisyydellä ottamisalueesta lounaaseen. Hakemuksen mukaan lähimmät mahdolliset talousvesikaivot sijaitsevat Vt 4:n pohjoispuolella Taipaleenkylällä, n. 510 m etäisyydellä louhittavasta alueesta. Lounaassa Hepolan asuinalueen lähimmät mahdolliset talousvesikaivot sijaitsevat n. 650 m etäisyydellä louhittavasta alueesta. Suunnittelualueella ei ole lähteitä tai kaivoja. Hakemuksen mukaan toiminnassa ei synny hulevesiä ja alueelta pumpataan pois tarvittaessa vain sade- ja sulamisvesiä sakkapesällisestä pumppukaivosta. Pumpattavat vedet imeytetään vuokra-alueen eteläosaan. Veden laatua seurataan keväisin ja syksyisin ylivirtaamakuukausina vesinäytteiden laboratoriotestauksilla ja myös veden virtaama selvitetään laskennallisesti.

Lupa- ja valvontaviraston lausunto

Luonnonsuojelu

Hakemuksen mukaiselle hankealueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei sijoitu tiedossa olevia luonnonsuojeluasetuksen (2023/1066) liitteiden 3 ja 5 rauhoitettujen kasvilajien esiintymiä, ei liitteen 6 uhanalaisten kasvilajien ja erityisesti suojeltavien lajien havaintopaikkoja eikä luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen II a ja IV a eläinlajien eikä II b ja IV b kasvilajien havaintopaikkoja (3.2.2026 Lajitietokeskus). Hakemuksen mukainen hankealue ei sijoitu luonnonsuojeluohjelmien alueelle, luonnonsuojelualueille, Natura 2000-verkoston alueille tai näiden läheisyyteen.

Alueidenkäyttö

Alueella on voimassa oikeusvaikutteinen Kemin eteläisten alueiden yleiskaava. Lausuntopyynnön kohteen mukaisten asiakirjojen mukainen alue on osoitettu yleiskaavassa maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M-2). Yleiskaavamääräyksen mukaan alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alueelle saa rakentaa maa- ja metsätalouden vuoksi tarpeellista ja yleistä virkistyskäyttöä palvelevia rakennuksia ja laitteita. Maankäyttö- ja rakennuslain 128.1 §:n nojalla alueella ei sallita yli 3 ha suuruisia avohakkuita ilman rakennusvalvontaviranomaisen lupaa. Lisäksi ottoalueen luoteiskulmaan on edellä mainitussa yleiskaavassa osoitettu moottorikelkkailureitti.

Alueella ei ole voimassa asemakaavaa. Lähin etäisyys asemakaavan mukaiseen asuinalueeseen ottoalueen lounaiskulmasta on noin 420–450 metriä.

Pinta- ja pohjavedet

Suunniteltu ottamisalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella, eikä siltä ole tehty pohjavesihavaintoja. Pohjaveden keskimääräisen pinnankorkeuden arvioidaan olevan alueella noin tasolla +13,3 m (N2000). Suunniteltua ottoaluetta lähimpänä oleva pohjavesialue (Maksniemi (1275153), 1-luokka) sijaitsee suunnitelma-alueen itäpuolella lähimmillään noin 1,3 km etäisyydellä. Pintavesistöistä lähin on nimetön oja, joka sijaitsee runsaan 500 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueen lounaispuolella, ja joka laskee Töyränojaan ja sieltä edelleen mereen.

Hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa ei ole ilmoitettu pohjaveden pinnan ylintä korkeustasoa alueella vaan ainoastaan alueella keskimääräiseksi arvioitu pohjaveden pinnantaso. Valtioneuvoston asetuksen mukaan pohjaveden pinnan ylin korkeustaso on esitettävä hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa (MAA 1 §). Lupa- ja valvontavirasto ei kuitenkaan edellytä pohjaveden pinnan selvittämiseksi pohjavesiputken asentamista alueelle, koska Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan kalliopohjaveden esiintyminen alueella on epätodennäköistä eikä alueen lähellä ole vedenottamoja tai kaivoja, joihin toiminnalla saattaisi olla vaikutusta.

Vesilain mukaisen luvan tarve ja toiminnan tarkkailu

Vesilain mukaisen luvan tarvetta arvioidaan toiminnan vaikutusten perusteella (Vesilaki 3 luku, 2 §). Hankkeen kohdalla vesilain (587/2011) mukainen lupa voi tulla kyseeseen esimerkiksi vesilain 3 luvun 2 §:n 1 momentin kohdan 2 perusteella (toiminnan tarkkailu osoittaa, että toiminnasta aiheutuu luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista).

Alueella tällä hetkellä voimassa olevien maa-aineslupien alin sallittu ottotaso on + 9,0 m (N2000) ja nykyisen louhoksen pohja on noin tasolla +9,0 m (N2000). Louhoksen pohja on viimeisimmän (2024) ilmakuva perusteella lähes kuiva. Kalliokiviaineksen ottaminen pohjaveden pinnan alapuolelta ei hakemusasiantuntijoiden tai alueella aiemmin voimassa olleiden maa-aineslupien perusteella ole vaatinut vesilain mukaista lupaa.

Hakemuksen ja suunnitelmapiiirustusten mukaan ottoalueen suunniteltu pohjataso on alueella edelleen tasolla +9,0 m (N2000). Hakemuksessa ei ole esitetty tarkempia tietoja tai arvioita alueelta mahdollisesti vapautuvien louhosvesien määrästä. Louhinta-alueen pohjataso on suunniteltu tasaiseksi. Hakemuksen mukaan ottoalueelta ei odoteta vapautuvaksi valumavesiä. Suunnitelma-alue on ojittamatonta ja alueen pintavedet virtaavat luontaisesti kaakkoon, jossa alavammilla alueilla on soita ja soistumia. Mahdolliset sade- ja sulamisvesien poistot suoritetaan pumppaamalla vedet pois ottoalueelta sakkapesällisestä pumppukaivosta. Pumpattavat vedet imeytetään vuokra-alueen eteläosaan. Alueelle on sähkölinja, jonka avulla pumppu toimii aina kun vedenpinta ylittää kynnyksärajan. Veden laatua aiotaan seurata keväisin ja syksyisin ylivirtaamakuukausina vesinäytteiden laboratoriotestauksilla Lapin ELY-keskuksen lausunnon (19.12.2016, LAPELY/4351/2016) mukaisesti. Myös veden virtaama selvitetään laskennallisesti. Maisemointi- ja jälkihoitosuunnitelman perusteella louhoksen arvioidaan täyttyvän vedellä noin tasolle +13,3 m (N2000) ottamistoiminnan päätyttyä.

Lupa- ja valvontaviraston näkemys on, että hanke ei hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella vaadi vesilain mukaista lupaa. Kuitenkin, koska ottoalueen pohja on suunniteltu tasaiseksi, on mahdollista, että toiminnan aikana alueelta joudutaan

pumppaamaan pois vesiä ottoalueen kuivanapitämiseksi. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että toiminnasta ei saa aiheutua muutoksia alueen pinta- tai pohjavesien laatuun tai määrään, eikä vesien johtaminen saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa ympäristöön. Luvassa annettavien määräysten tulee sisältää tarkkailuvelvoite, jonka perusteella hankkeen mahdollisia ympäristö- ja kuivatusvaikutuksia voidaan seurata. Tarkkailuvelvoitteen tulee sisältää mm. alueelta poisjohdettavan veden määrän ja laadun seuranta.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että alueelta poisjohdettavien pintavesien laatua tulee tarkkailla ainakin yhdestä havaintopisteestä vesien purkupisteestä/purkuojasta vuosittain syys-marraskuussa. Vesinäytteestä tulee analysoida vähintään pH, kiintoaine, kemiallinen hapenkulutus (COD_{Mn}), happi, sähkönjohtavuus, kloridi, sulfaatti, kokonaisfosfori, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi ja nitraattityppi, koliformiset bakteerit, öljyhiilivedyt C_{10} - C_{40} sekä liukoiset metallit (As, Co, Cr, Fe, Mn, Ni, V ja Zn).

Vesilain mukainen lupaharkinta voi tulla kohteella uudelleen ajankohtaiseksi esimerkiksi siinä vaiheessa, jos hankkeen tarkkailun yhteydessä havaitaan, että alueelta poisjohdettavat vedet ovat laadultaan sellaisia, että niistä voi aiheutua luonnon vahingollista muuttumista tai vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista (VL 3 luku 2 §).

Kuivatusvesien hallinta

Pumpattavien vesien puhdistumista kiintoaineksesta ei voida jättää alapuolisten metsäojien varaan. Hakemuksen mukaan mahdolliset sade- ja sulamisvesien poistot suoritetaan pumppaamalla vedet pois ottoalueelta sakkapesällisestä pumppukaivosta. Toiminnanharjoittajan tulee huolehtia pumppukaivon toimivuudesta ja kunnossapidosta.

Mikäli sakkapesällinen pumppukaivo ei ole riittävä kiintoaineksen erottamiseksi poisjohdettavista vesistä, tulee toiminnanharjoittajan tehdä pumpattaville vesille riittävän suuri laskeutusallas tai pintavalutuskenttä. Laskeutusaltaiden mitoitus tulee suunnitella riittäväksi niiden yläpuolisen valuma-alueen mukaan (suositusten mukaan laskeutusaltaan pinta-alan tulee olla 3–8 m² / valuma-aluehehtaari ja lietetilavuuden 2–5 m³ / valuma-aluehehtaari) ja altaissa tulee olla veden virtausta hidastava kynnyks tai putkipato, jotta laskeutusallas toimii oikein. Jos laskeutusallas tehdään toisen maalle tai siitä aiheutuu haittaa toisen kiinteistön kuivatukselle (padotus), tulee siihen olla kiinteistönomistajan tai haitan kärsijän kirjallinen suostumus. Suurten vesimäärien pumppaamista lyhyessä ajassa tulee välttää.

Kemikaali- ja öljyvahinkojen torjunta

Toiminnassa on noudatettava valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia. Polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä. Tukitoiminta-alueiden maarakenteet on tiivistettävä siten, että polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty. Poltto- ja voiteluaineiden sekä kemikaalien varastointi- ja käsittelyalueiden on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja.

Polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä.

Kuormauskalustoa tankattaessa ja huollettaessa on huolehdittava siitä, että polttoaineita tai muita pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita ei pääse maaperään tai pohjaveteen.

Melu ja pöly

Toiminnassa on noudatettava valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia. Toiminnan aiheuttama melu ja sen leviäminen on hakemuksen mukaan selvitetty laskennallisesti. Selvityksen mukaan louhinta- ja murskaustoiminnan aiheuttaman melun päiväajan keskiäänitaso ja yöajan keskiäänitaso eivät ylitä raja-arvoja asuinrakennuksilla, eikä toiminnan läheisyydessä sijaitse lomarakennuksia. Louhinta ja murskaustoiminta sijaitsee yli 300 metrin etäisyydellä lähimmistä häiriintyvistä kohteista. Hakemuksen mukaan alueen länsipuolelle rakennetaan alueelta kuorittavista pintamaista ja vastaanotettavista puhtaista kaivuumaista meluvalli. Päivittäiset suunnitellut toiminta-ajat ja työsuoritusten kellonajat pohjautuvat lisäksi Vaasan Hallinto-oikeuden (23.2.2010, Dnro: 00681/09/5109; Nro: 10/0086/3) antamaan päätökseen Destia oy:n alueen edellisestä ympäristöluvasta.

Hakemuksen perusteella toiminnan pölyvaikutuksia ei ole tarkemmin selvitetty. Toiminnan pölypäästöt aiheutuvat pääosin murskausprosessissa ja osin murskeen siirroista ja selonnasta. Hakemuksen mukaan pölyn leviämistä estetään olosuhteiden ja mahdollisuuksien mukaan kastelemalla käsiteltävä materiaali murskauksessa ja koteloimalla laitoksen kuljettimet ja seulat. Pölyämistä vähennetään myös pitämällä putoamiskorkeudet mahdollisimman pieninä sekä varastokasojen sijoittelulla. Alueen maapohjan pölyäminen estetään tarvittaessa kastelemalla tai suolaamalla.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että luvassa on suositeltavaa antaa määräykset melu- ja pölyhaittojen torjunnasta sekä velvoittaa luvansaaja tarvittaessa tekemään melun, pölyämisen ja ilmalaadun osalta mittauksia, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriölle alttiille kohteille.

Kierrätetyn raideseppelin vastaanottaminen ja välivarastointi alueella

Hakemuksen liitteenä olevan ottosuunnitelman taulukossa 2 on esitetty, että lupa-alueella tuotetaan vuosittain keskimäärin 20 000 tonnia kierrätettyä raideseppiä. Arvioitu maksimivuosituotanto on 40 000 tonnia.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että raideseppelin vastaanotto ilman ammattimaisen jätteenkäsittelyn ympäristölupaa edellyttää, että raideseppelin jäteluonne on arvioitu ennen vastaanottoa alueelle. Kiviainekset on tutkittava, kun ne kaivetaan pilaantuneeksi todetulta tai epäilyltä alueelta tai muulta alueelta, jonka maaperässä voi alueen käyttöhistorian vuoksi olla haitallisia aineita (esimerkiksi rautatie).

Kiviaineksen jäteluonteen arviointi on syytä tarkastella Ympäristöministeriön muistion 3.7.2015 arviointiperusteiden mukaisesti ("Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely" https://ym.fi/documents/1410903/38439968/YM_Maa-ainesmuistio_FINAL_03072015-5E488047_B25B_45E4_AAE2_6495FBB53B5B-110447.pdf).

Arviointiperusteina on tarkoituksenmukaista ohjeen mukaisesti käyttää kiviaineksen haitta-ainepitoisuutta, muita epäpuhtauksia ja laatua, jatkokäytön varmuutta ja suunnitelmallisuutta sekä soveltuvuutta jatkokäyttöön ilman merkittäviä muuntamistoimia.

Jäteluonnetta arvioidessa haitta-ainepitoisuuksien osalta on varmistuttava siitä, että kiviainesten haitta-ainepitoisuudet eivät ylitä PIMA-asetuksen (Valtioneuvoston asetus 214/2007) mukaista kynnyksarvoa tai muutoin aiheuta vaaraa ympäristölle tai terveydelle. Muiden epäpuhtauksien osalta on syytä varmistua siitä, ettei kiviaineksen laatu heikkene epäpuhtauksien kuten hienoaineen tai muiden materiaalien vuoksi tai ettei vastaanotettava kiviaines sisällä siihen sekoittuneita jätteitä. Raidesepelin jäteluonteen arvioinnissa toiminnanharjoittajan on varmistuttava siitä, että kierrätetty raidesepeli vastaa laadultaan ja ominaisuuksiltaan sellaisia kiviaineeksi, joita on tarkoituksellisesti louhittu kiviainestuotannon raaka-aineksi. Mikäli kiviainesten haitta-ainepitoisuuksien, epäpuhtauksien ja laadun arvioinnin osalta kiviainekset eivät ole jätettä, tulee varmistua myös siitä, että murskatulle kiviainekselle on varmuudella ja jokseenkin välittömästi kysyntää ja kiviainesta varastoidaan lupa-alueella vain väliaikaisesti ennen käsittelyä tai käyttöä.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ympäristöluvan mukaisessa toiminnassa louhinta- ja kiviainesalueen ympäristöluvassa on suositeltavaa antaa määräykset siitä, kuinka paljon raidesepeliä voi vuosittain enintään vastaanottaa alueelle ja kuinka paljon raidesepeliä voi kerralla varastoida alueelle. Lisäksi päätöksessä on suositeltavaa määrätä, ettei alueelle tule vastaanottaa jätteeksi luokiteltavaa raidesepeliä sekä määrätä toiminnanharjoittaja toimittamaan jäteluonteen arviointiperusteena olevat tutkimustulokset tutkimuseräkohtaisesti tiedoksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten.

Mikäli raidesepelin jäteluonnetta ei ole mahdollista arvioida ennen vastaanottoa hakemuksen mukaiselle alueelle, tulee raidesepelin vastaanottoon ja käsittelyyn hakea ympäristölupaa ammattimaiseen jätteenkäsittelytoimintaan.

Muiden puhtaiden kaivumaiden vastaanottaminen alueelle

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että lupapäätöksessä tulee määritellä mitä tarkoitetaan puhtailla maa-aineksilla, joita alueelle voidaan loppusijoittaa. Lupa- ja valvontaviraston käsityksen mukaan puhtaina maa-aineksina voidaan pitää poiskaivettuja tai muutoin käytöstä poistettuja maa-aineeksi, jotka alittavat valtioneuvoston asetuksen 214/2007 mukaiset alemmat ohjearovot. Maamassojen haitta-ainepitoisuudet tulee selvittää jo kaivuupaikalla ennen kuormien toimittamista vastaanottopaikkaan. Alueelle ei saa välivarastoida tai loppusijoittaa muita kuin puhtaaksi luokiteltavia maamassoja.

Johtopäätökset

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen kalliokiviaineksen ottaminen voidaan Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan toteuttaa niin, että siitä ei aiheudu maa-aineslain 3 §:n, ympäristönsuojelulain tai vesilain mukaisia haittoja.

Lupa- ja valvontavirasto kuitenkin muistuttaa, että vaikka etukäteen arvioiden pinta- tai pohjaveteen kohdistuvia haittoja ei tulisikaan, on toiminnanharjoittaja vesilain ja

ympäristönsuojelulain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

Päätökset asiassa pyydetään lähettämään viivytyksettä tiedoksi Lupa- ja valvontavirastolle maa-ainelain 19 §:n mukaisesti. Lupapäätökseen tulee merkitä luvan viimeinen voimassaolopäivä. Päätökset pyydetään lähettämään Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon (kirjaamo(at)lvv.fi). Ilmoituksessa pyydetään mainitsemaan Lupa- ja valvontaviraston dnro LVV-U/29844/2026. Lupapäätös maa-ainesten ottamisesta tulee viedä myös maa-ainesten ottamisen tietojärjestelmään (NOTTO) Suomi.fi palvelusta löytyvällä sähköisellä ilmoituslomakkeella.

Maa-ainesluvan haltijan on tehtävä maa-ainelain (555/1981) 23a §:n mukaisesti vuosittain ilmoitus otetusta maa-aineksen määrästä ja laadusta. Ilmoitus tulee tehdä viimeistään tammikuun 31.päivänä. Ottamistoiminnan päätyttyä on pidettävä lopputarkastus.

Lausunnon on esitellyt ylitarkastaja Pia Lindholm ja ratkaissut ryhmäpäällikkö Sanna-Liisa Suojasto. Lausunto on hyväksytty sähköisesti ja merkintä hyväksynnästä on asiakirjan lopussa.

Lupa- ja valvontavirasto

Postiosoite: PL 20, 13035 LVV

Puhelinvaihe: 0295 254 000

kirjaamo(at)lvv.fi | lvv.fi

Tämä asiakirja LVV-U/29844/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/29844/2026 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Suojasto Sanna-Liisa 23.02.2026 10:46

Esittelijä Lindholm Pia 23.02.2026 10:27